

[Edvard Sørensen.]

kommuner, idet man fastsætter en større procentdækning, jo højere antal meter vej eller gade der er pr. indbygger. På den anden side tages der også hensyn til, hvad det koster at gøre vejene i stand, idet en anden procentsats stiger i forhold til, hvor store udgifter der er pr. kilometer vej.

Det næste spørgsmål, der tages op i forslaget, er spørgsmålet om, hvad vejudgifter er. Det må efter min mening være sådan, at alt, hvad der er vejudgifter, må man have refusion for, men man bør heller ikke have refusion for andet, end hvad der er vejudgifter, og efter de gældende regler i dag kan man vist ikke bestride, at der er adskillige ting, som man kan nære sine tvivl om, om de nu også er vejudgifter, ligesom det heller ikke er rimeligt, at man først får tilskud af en offentlig kasse til et eller andet vejformål, og bagefter kan man anmelde beløbet igen til at få refusion efter motorloven. Det er det, man har forsøgt at tage hensyn til i § 3, idet man der mere klart trækker op, hvad der er vejudgifter, men det skal erkendes, at man kommer ind på områder, hvor en vurdering kan være vanskelig. Når man tager kloaksystemet, er det jo sådan, at vejene nødvendigvis må have udgifter til affedning af overfladevand, og det er svært at skille det ud i et projekt og sige, at så og så meget angår dette formål; og for at skære igennem foreslås det her, at man kan anvende indtil 5 pct. af de samlede udgifter hertil. Det samme gælder om administrationsudgifter. Der må man også skære igennem, hvis man vil have dem med, og der er også ansat et beløb på 5 pct. — bortset fra amtskommunerne, hvortil man foreslår at refundere samtlige administrationsudgifter. Sådan noget som lodsejerbidrag, som der under den gældende lov har været muligheder for at anmelde til refusion af motorafgifterne, er holdt udenfor her. Blandt det, der kan tages med som vejudgifter, foreslås også udgifter til snekastning, til grusning af veje, men ikke til bortkørsel af sneen.

Det foreslås videre, at når året er gået og man har gjort regnskabet op, indsender man den 15. april et overslag over sine regnskabsmæssige udgifter for det forløbne år, og umiddelbart derefter får man en foreløbig refusion; den endelige refusion får man, når regnskabet er gjort op om efteråret.

Jeg skal derefter gå over til kapitel II, der angår vejfonden. Ministeren omtalte mange af tingene heri, og jeg skal derfor kun knytte ganske få bemærkninger dertil. Det foreslås, at efterhånden som afgifterne

indgår, skal de overføres til en vejfond, som bestyres af ministeren for offentlige arbejder, og deraf udbetales først kommunernes forlodskrav, hvis jeg må kalde det sådan. De penge, der bliver tilbage, kan bruges til de opgaver, som ministeren nævnte, og som jeg ikke skal gentage.

Der er kun et enkelt punkt, jeg gerne vil hæfte mig ved, nemlig det, der drejer sig om tilskud til anlægsarbejder på biveje og offentlige bygader, der iværksættes med bekæmpelse af arbejdsløshed som væsentligt formål. Når det er taget med i forslaget, er det, fordi det har været mit indtryk, at den måde, hvorpå disse arbejder kom i gang i forhold til almindelige vejfundsarbejder, ikke var helt heldig. Praksis har, såvidt jeg ved, været den, at man ikke gav tilskud fra beskæftigelsesloven til arbejder, der kunne falde ind under almindelige vejfundsarbejder, og i en tid, hvor der var en ret stærk arbejdsløshed i mange sognekommuner, fik man en række arbejder i gang på det, der kaldes sekundære veje, medens mange af de betydelige veje, på grund af at man holdt igen på bevillinger till vejfundsarbejder, lå uden at være gjort i orden. For at få en mere fast linie, få en afvejning af opgaverne imod hinanden har jeg ment, det var naturligt at tage det med her.

Der er også en anden ting med hensyn til vejfonden, som jeg gerne vil understrege, selvom ministeren allerede har nævnt det, nemlig at det vil være muligt udover de almindelige tilskud at give ekstraordinære tilskud til kommuner, der er ude for ekstraordinære forhold, som vil virke særlig tyngende på kommunens økonomi. Selvom man får en skala at beregne refusionen efter, tror jeg, der vil blive kommuner, der kommer i ganske ekstraordinære vanskeligheder, og her vil det være muligt af vejfondens midler at hjælpe en sådan kommune.

Medens udgifterne til kommunernes almindelige vejarbejder er en forlods udgift, foreslås det under hensyn til den økonomiske situation, vi lever under, at alt, hvad der hedder vejfundsarbejder, og alt, hvad der hedder beskæftigelsesarbejder, kun kan sættes i gang med ministerens tilladelse, det vil sige, at man for disse arbejders vedkommende kan regulere det beløb, der bliver bragt ud i omsætningen på dette område. De dækningsprocenter, der foreslås, er for de almindelige vejfundsarbejder de samme som dem, der gælder i dag, nemlig 85 pct., og for beskæftigelsesarbejderne fra 60 til 75 pct. efter arbejdets færdsmæssige betydning.

Det foreslås videre, at staten skal have